

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 30.11.1976, sp. zn. 2 Cz 37/76, ECLI:CZ:NS:1976:2.CZ.37.1976.1

Číslo: 33/1978

Právní věta: Má-li advokátní poradna více místně oddělených pracovišť, je nutno z hlediska doručování písemností určených advokátům (§ 48 odst. 2 o. s. ř.) považovat za advokátní poradnu toto místně oddělené pracoviště a na adresu tohoto pracoviště je třeba doručit písemnost určenou advokátovi.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 30.11.1976

Spisová značka: 2 Cz 37/76

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Advokacie, Advokáti, Doručování soudem, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 48 118/1975 Sb. § 21 odst. 1 133/1975 Sb. § 21

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 33/1978 sb. rozh.

Má-li advokátní poradna více místně oddělených pracovišť, je nutno z hlediska doručování písemností určených advokátům (§ 48 odst. 2 o. s. ř.) považovat za advokátní poradnu toto místně oddělené pracoviště a na adresu tohoto pracoviště je třeba doručit písemnost určenou advokátovi.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 30. 11. 1976, [2 Cz 37/76](#))

Rozsudkem okresního soudu v Gottwaldově bylo částečně vyhověno žalobě o náhradu škody.

Po vyhlášení tohoto rozsudku, avšak ještě před jeho doručením účastníkům, udělil druhý žalovaný pro své další zastupování v této věci plnou moc advokátu advokátní poradny v G. - pracoviště v N. Takto zvolenému zástupci druhého žalovaného byl na adresu „JUDr. L. T., AP G.“ rozsudek soudu prvního stupně doručen dne 8. 1. 1976 advokátní poradně v G. Nedopatřením pracovníků advokátní poradny v G. nebyl však tento rozsudek zástupci žalovaného zaslán na jeho pracoviště v N. Zástupce druhého žalovaného podal 26. 3. 1976 návrh na prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání s tím, že zjistil uvedené okolnosti až 12. 3. 1976.

Okresní soud v Gottwaldově usnesením tento návrh zamítl s odůvodněním, že rozsudek nebyl

právnímu zástupci druhého žalovaného doručen ve smyslu ustanovení § 49 odst. 1 o. s. ř., a proto mu ani nezačala běžet lhůta k podání odvolání. toto usnesení i uvedený rozsudek okresní soud doručil dne 5. května 1976 právnímu zástupci žalovaného současně na adresu „Advokátní poradna, JUDr. L. T., N., okres G.“.

Dne 17. 5. 1976 podal žalovaný proti rozsudku okresního soudu odvolání.

Krajský soud v Brně usnesením toto odvolání zamítl s odůvodněním, že odvoláním napadený rozsudek byl doručen advokátní poradně v G. 9. 1. 1976; byl tedy řádně doručen odvolatelovu zástupci jako členu advokátní poradny v G. Na tom nic nemění skutečnost, že tento právní zástupce pracuje na pracovišti této advokátní poradny v N., neboť jde o organizační složku téže poradny a nikoliv o samostatnou advokátní poradnu. Poněvadž odvolání bylo podáno až po uplynutí lhůty uvedené v ustanovení § 204 odst. 1 o. s. ř., bylo odvolacím soudem zamítnuto.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, tak, že tímto usnesením odvolacího soudu byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Advokátní poradna je podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 57/1963 Sb. o advokacii (nyní podle ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 118/1975 Sb. o advokacii, jímž byl zákon č. 57/1963 Sb. zrušen) sice místem a organizační složkou, v níž advokáti plní své úkoly a kterou podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 57/1963 Sb. zřizoval výbor krajského, popřípadě městského sdružení advokátů (nyní viz § 20 odst. 3 písm. b/ zákona č. 118/1975 Sb.), ale rozsah prací, počet členů poradny, prostorové možnosti, popřípadě jiné okolnosti plynoucí z možností a povahy agendy v souvislosti s rozvojem společnosti mohou vytvářet nutnost oddělených pracovišť. Neodpovídalo by potřebám plynulého provozu a organizačního uspořádání, kdyby více, třeba značně od sebe vzdálených pracovišť, bylo pro potřebu doručování považováno za pracoviště jediné. Zřizování pracovišť advokátních poraden nelze posuzovat jen jako vnitřní organizační opatření, neboť je nepochybně vyvoláno okolnostmi plynoucími z povahy agendy a ze zajištění podmínek pro řádné poskytování právní pomoci občanům.

Za advokátní poradnu ve smyslu ustanovení § 48 odst. 2 o. s. ř. je proto nutno považovat konkrétní pracoviště advokátní poradny, kde advokát pracuje 1), nikoliv pouze advokátní poradnu jako celek, je-li rozdělena na místně oddělená pracoviště. Opačný názor by nebyl v souladu s cíli, které sleduje zákon o advokacii.

Z toho tedy vyplývá, že napadeným usnesením porušil odvolací soud zákon v ustanoveních § 1, § 48 odst. 2, § 204 odst. 1 a § 218 odst. 1 písm. a) o. s. ř.

1) Srov. i rozhodnutí uveřejněné pod č. 54/1965 Sbírky rozhodnutí a sdělení soudů ČSSR.